

JALOANE ÎN PREISTORIA MUNTELUI COZIA

PETRU MĂLDĂRESCU

Oricît de hazardate s-ar părea că sînt ipostazele care conturează în ultimul timp o nouă cultură din preistoric, numită „megalitică“, ce se bazează pe existența unor piese mai mult sau mai puțin gigantice, construite din piatră, în zonele muntoase și uneori în afara acestora, nu putem să nu menționăm că pe muntele Cozia au fost descoperite pînă în prezent 35 astfel de chipuri antropo sau zoomorfe.

Un colectiv de amatori constituit de autorii acestui articol și colaboratorii : ing. Dan Măldărescu, asistent Dan Gherasimescu, asistent Mihai Cionică, Gheorghe Bambu, au identificat și fotografiat după cercetări de mai mulți ani o serie de ciudate opere de artă ale naturii, finisate cu multă probabilitate și de mîna omenească, în timpuri foarte îndepărtate.

Fiecare piesă descoperită a primit un nume care să fie cît mai potrivit aspectului acesteia. În toponimia muntelui, unei singure stînci i se spune „la cioban“.

Bazîndu-ne pe această bogată colecție de piese atît de reprezentative, ne permitem să individualizăm pe acest munte, o cultură megalitică specifică, pe care o denumim „Cultura megalitică pe Cozia“.

Socotim o datorie de onoare să menționăm ipoteza profesorului Ion Conea, prin care identificăm muntele Cozia ca fiind același ca localizare cu muntele Kogaionon, vechi centru de ritualuri sacre ale geto-dacilor, amintit în scrierile istoricului Herodot.

Oare nu se poate admite că toate aceste chipuri de piatră, atît de expresive, ar fi constituit, în timpurile preistorice, tot atîția idoli la care să se fi închinat popoarele ce locuiau în depresiunile înconjurătoare și mai departe ?

Chiăr după evoluția concepțiilor religioase, aceste triburi locale au păstrat, prin tradiție, sanctitatea acestui munte pe care și-au perpetuat noile ritualuri cultice, la o astfel de intensitate, încît a fost cunoscut și menționat chiar de marele istoric antic Herodot.

Redăm mai jos o parte din denumirile acestor chipuri de piatră și câteva fotografii ale celor mai reprezentative dintre acestea : „Sfinxul de la Stănișoara“, „Înțelepții I, II, III, IV“, „Moșneagul“, „Bufnița cu pui“, „Faraonul“, „Moș Crăciun“, „Tătarul“, „Omul cu glugă“, „Capul dintre brazi“, „Femeia cu coc“, „Dochia fără cojoace“, „Băiatul și fata“, „Ursul“, „Bărbosul“, „Uriașul din Foașeca“, „Zăvodul“, „Romanul Ilai-cul“, „Țuguiatul“, „Vânătorul și cîinele“, „Animal preistoric“, „Vidra“, „Pandurul“...

Nădăjduim că aceste rînduri vor constitui o invitație pentru iubitorii frumuseților munților noștri, care se vor putea opri ca să admire și să mediteze câteva minute în preajma acestor chipuri de piatră atît de misterioase ; Iar pentru cercetătorii trecutului patriei noastre, adresăm o chemare prin care sperăm că, unindu-ne puterile, vom reuși să facem ca stîncile să-și povestească trecutul lor pierdut în negurile preistoriei.

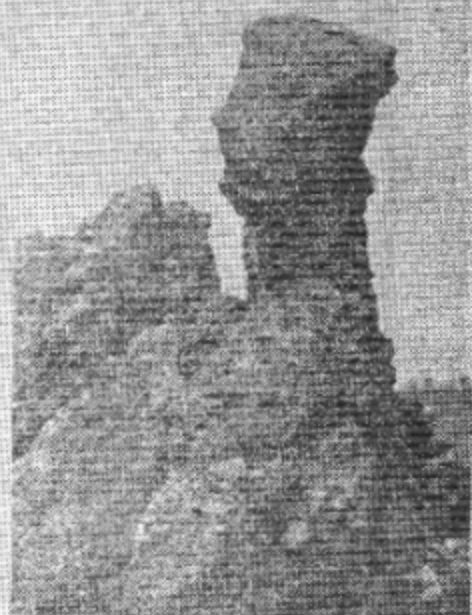
Dacul

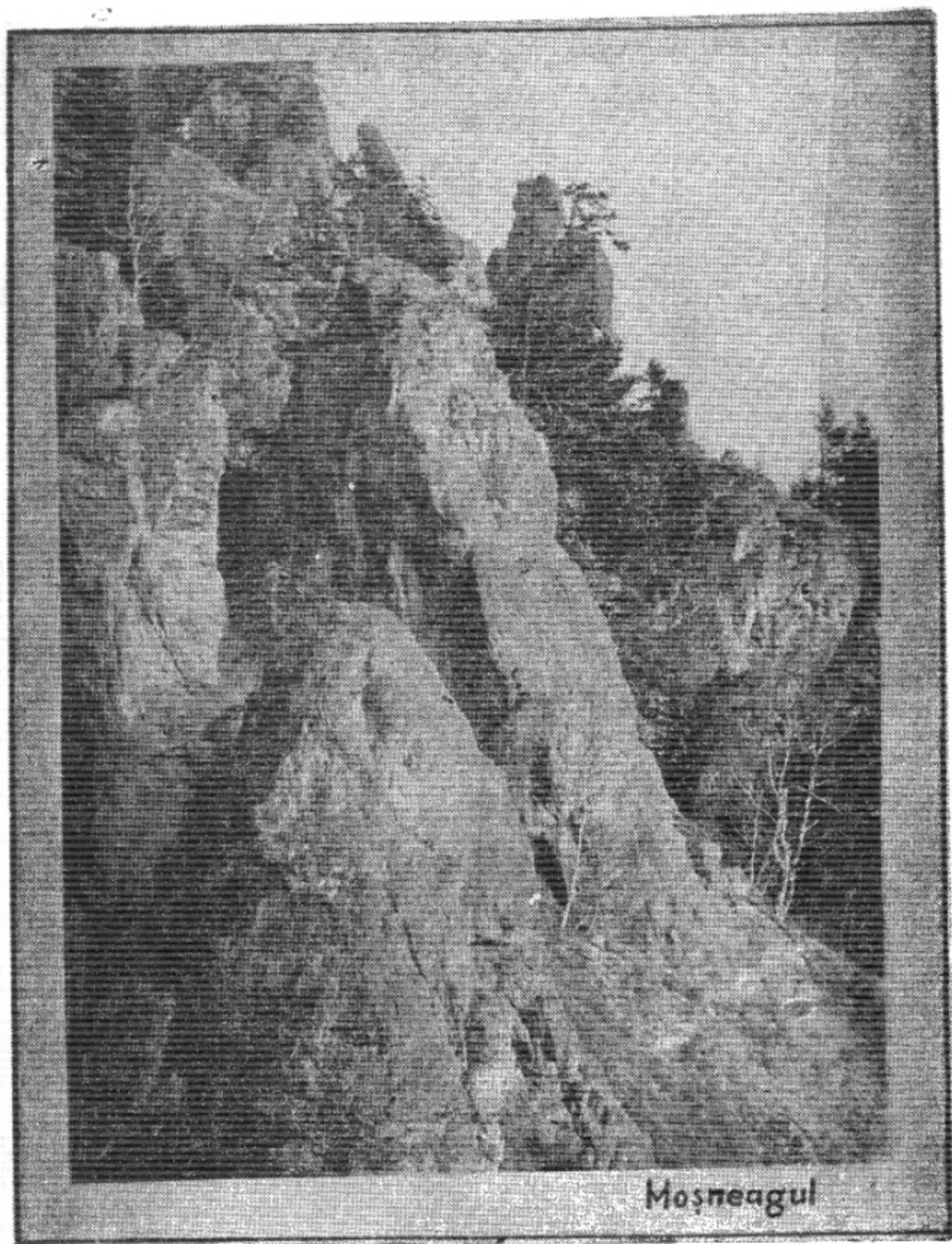
Inteleptul I

Bărbosul

Un băiat și o fată

Moşneagul